

PRAVA DJECE 30^{GODINA}
KONVENCIJA O PRAVIMA DJETETA

KONVENCIJA O PRAVIMA DJETETA

unicef

za svako dijete

Konvencija o pravima djeteta je sporazum kojega su usvojili Ujedinjeni narodi 20. studenoga 1989. Konvenciju je prihvatilo **196 zemalja svijeta**, a među njima i Hrvatska. Konvencija sadrži obaveze koje su države potpisale kako bi zaštitile djecu te zajednički odredile što treba učiniti da bi svako dijete raslo i razvijalo se u odraslu osobu.

Dječja prava su prava kojima se štite sve osobe mlađe od 18 godina. Označavaju ono što svako dijete treba imati ili smije učiniti. **Svako dijete** ima pravo na obrazovanje, zdravstvenu skrb, hranu, igru, zaštitu i još mnogo toga. Dječja prava svakom djetetu trebaju osigurati mogućnost da dosegne najviše što može. Sva su prava povezana i jednako važna. Osim što nam prava pripadaju jer smo se s njima rodili, jednako je važno da poštujemo i tuđa prava. Saznaj sve o dječjim pravima kroz igru covjeceispravise.unicef.hr.

KONVENCIJA IMA 54 ČLANKA:

UVOD, VODEĆA NAČELA I

ODGOVORNOST ZA PROVEDBU PRAVA

PRAVA PREŽIVLJAVANJA

OSIGURAVAJU DA SVAKO DIJETE IMA PRAVO NA ZADOVOLJAVANJE TEMELJNIH POTREBA.

RAZVOJNA PRAVA

OSIGURAVAJU SVAKOM DJETETU NAJBOLJI MOGUĆI RAZVOJ.

PRAVA SUDJELOVANJA

OMOGUĆAVAJU SVAKOM DJETETU AKTIVNO SUDJELOVANJE U DRUŠTVU U KOJEM ODRASTA.

ZAŠTITNA PRAVA

OSIGURAVAJU ZAŠTITU SVAKOM DJETETU.

UVOD, VODEĆA NAČELA I ODGOVORNOST ZA PROVEDBU PRAVA

ČLANAK 1.

Svaka osoba mlađa od 18 godina ima sva prava opisana u ovoj Konvenciji.

ČLANAK 2.

Prava iz ove Konvencije imaju sva djeca, bez obzira na rasu, vjeru, sposobnosti, jezik kojim govore, uvjerenja i to iz kakve obitelji dolaze.

ČLANAK 3.

Sve organizacije koje se brinu o djeci trebaju djelovati kako bi ostvarile ono što je najbolje za svako dijete.

ČLANAK 4.

Vlade svih država trebaju osigurati da djeca imaju sva ova prava.

ČLANAK 5.

Države trebaju poštovati prava i odgovornosti obitelji da usmjeravaju i vode svoju djecu kako bi ona odrastajući naučila pravilno koristiti svoja prava.

ČLANAK 6.

Sva djeca imaju pravo na život. Države trebaju osigurati preživljavanje i zdrav razvoj svakog djeteta.

PRAVA PREŽIVLJAVANJA

ČLANAK 24.

Djeca imaju pravo na kvalitetnu zdravstvenu skrb, pitku vodu, zdravu hranu i čist okoliš, koji su im potrebni kako bi ostala zdrava. Bogate zemlje trebaju pomagati siromašnijim zemljama da to ostvare.

ČLANAK 26.

Države trebaju osigurati dodatna sredstva za djecu siromašnih obitelji.

ČLANAK 27.

Djeca imaju pravo na životni standard primjeren njihovim tjelesnim i psihičkim potrebama. Države trebaju pomagati onim obiteljima koje to ne mogu osigurati svojoj djeci.

RAZVOJNA PRAVA

ČLANAK 17.

Djeca imaju pravo na pouzdane informacije iz masovnih medija. Mediji trebaju pružati informacije koje djeca mogu razumjeti i ne smiju promovirati sadržaje koji mogu biti štetni za djecu.

ČLANAK 18.

Oba roditelja dijele odgovornost za odgoj svoje djece i uvijek trebaju razmišljati što je najbolje za svako dijete. Država im u tome treba pomoći kroz različite usluge, naročito ako oba roditelja rade.

ČLANAK 28.

Djeca imaju pravo na osnovno obrazovanje. Disciplina u školama mora poštovati ljudsko dostojanstvo djece. Osnovno obrazovanje treba biti besplatno. Bogate zemlje trebaju pomagati siromašnijim zemljama da to ostvare.

ČLANAK 23.

Djeca koja imaju bilo kakve teškoće u razvoju trebaju dobiti posebnu brigu i podršku kako bi mogla voditi potpun i samostalan život.

ČLANAK 29.

Obrazovanje treba u potpunosti razvijati osobnost i talente svakog djeteta. Djecu treba poticati da poštuju svoje roditelje, vlastitu kulturu i druge kulture.

ČLANAK 31.

Sva djeca imaju pravo na odmor i igru te na sudjelovanje u nizu različitih aktivnosti.

PRAVA SUDJELOVANJA

ČLANAK 13.

Djeca imaju pravo dobiti i prenositi informacije, sve dok te informacije ne štete njima ili drugim osobama.

ČLANAK 14.

Djeca imaju pravo na slobodu misli, kao i imati svoju vjeru, sve dok time ne sprječavaju druge ljude da uživaju svoja prava. Roditelji trebaju usmjeriti svoju djecu u tim pitanjima.

ČLANAK 7.

Sva djeca imaju pravo na ime i državljanstvo. Isto tako, djeca imaju pravo poznavati svoje roditelje i pravo da se roditelji za njih brinu.

ČLANAK 12.

Kada odrasli donose odluke koje se tiču djece, ona imaju pravo reći što misle da bi za njih bilo najbolje, a njihova se mišljenja trebaju uzeti u obzir.

ČLANAK 15.

Djeca imaju pravo družiti se i samostalno se uključivati u skupine i organizacije, sve dok time ne sprječavaju druge ljude da uživaju svoja prava.

Svi koji žele upozoriti na slučaj povreda prava djeteta, mogu se javiti **pravobraniteljici za djecu**. Prijave se mogu odnositi na povrede prava pojedinog djeteta ili na opće pojave koje ugrožavaju prava i interese djece.

Kontakt:
www.dijete.hr
info@diijete.hr

ČLANAK 16.

Djeca imaju pravo na privatnost. Zakon ih treba štiti od napada na njihov način života, njihov ugled, obitelji i domove.

Dodatne informacije naći ćete na www.unicef.hr, a potražite nas i na društvenim mrežama:

- UNICEFHrvatska
- @unicef_hrvatska
- @UNICEFHrvatska
- UNICEFHrvatska

ČLANAK 30.

Djeca imaju pravo naučiti i koristiti jezik i običaje obitelji iz koje potječu, bez obzira dijeli li ih većina ljudi u zemlji u kojoj žive.

 unicef
za svako dijete

ZAŠTITNA PRAVA

ČLANAK 9.

Djeca imaju pravo živjeti zajedno sa svojim roditeljima, osim ako time nije ugrožena njihova dobrobit. Primjerice, ako roditelj loše postupa prema djetetu ili ga zanemaruje. Djeca čiji su se roditelji razišli imaju pravo ostati u kontaktu s oba roditelja, osim u slučaju kada bi to moglo naštetiti djetetu.

ČLANAK 8.

Vlade trebaju poštovati pravo djeteta na ime, nacionalnu i obiteljsku pripadnost.

ČLANAK 10.

Obiteljima čiji članovi žive u različitim zemljama treba dozvoliti da putuju kako bi roditelji i djeca mogli ostati u kontaktu ili se ponovo spojiti kao obitelj.

ČLANAK 11.

Države trebaju spriječiti da bilo tko nezakonito odvodi djecu iz njihove domovine.

ČLANAK 19.

Države trebaju osigurati da se roditelji i svi ostali koji paze na djecu za njih brinu na pravilan način, štite ih od nasilja, zlostavljanja ili zanemarivanja.

ČLANAK 20.

Djeci za koju se njihove obitelji ne mogu brinuti mora se osigurati da im odgovarajuću brigu pruže osobe koje poštuju njihovu vjeru, kulturu i jezik.

ČLANAK 21.

Kod posvajanja djece najvažnije je odlučiti što je za njih najbolje. Ista pravila treba poštovati kad se djeca posvajaju u zemlji u kojoj su rođena ili kada odlaze živjeti u neku drugu zemlju.

ČLANAK 22.

Djeca koja u neku zemlju dođu kao izbjeglice trebaju imati ista prava kao i djeca rođena u toj zemlji.

ČLANAK 25.

Redovito se treba provjeravati brine li se država na ispravan način o djeci za koju skrbi umjesto njihovih roditelja.

ČLANAK 32.

Države trebaju štiti djecu od poslova koji su opasni ili bi mogli naškoditi njihovom zdravlju ili obrazovanju.

ČLANAK 33.

Države trebaju osigurati načine da zaštite djecu od droge.

ČLANAK 34.

Države trebaju zaštititi djecu od spolnog zlostavljanja.

ČLANAK 35.

Države trebaju zaštititi djecu od otmice ili trgovine ljudima/djecom.

ČLANAK 36.

Djecu treba zaštititi od svih aktivnosti koje bi mogle štetiti njihovom razvoju.

ČLANAK 37.

S djecom koja su prekršila zakon ne smije se postupati okrutno. Ne smije ih se smjestiti u zatvor s odraslim osobama i treba im omogućiti održavanje kontakta s njihovim obiteljima.

ČLANAK 38.

Države ne smiju dopustiti da djeca mlađa od 16 godina idu u vojsku. Djeca u ratnim područjima trebaju dobiti posebnu zaštitu.

ČLANAK 39.

Djeca koja su bila zanemarivana ili zlostavljana trebaju dobiti posebnu pomoć kako bi ponovo stekla samopoštovanje.

ČLANAK 40.

Djeca optužena za kršenje zakona trebaju dobiti pravnu pomoć. Zatvorske kazne za djecu treba koristiti samo u najtežim slučajevima.

ČLANCI 41.-54.

Ovi članci objašnjavaju kako će vlade i međunarodne organizacije poput UNICEF-a raditi kako bi osigurale zaštitu djece kroz njihova prava.